

תת"ע 6275/12/13 - מדינת ישראל נגד ליאור טסטא

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

09 אפריל 2014

תת"ע 6275-12-13 מדינת ישראל נ'
טסטא

לפני כב' השופטת מרים קסלסי

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ליאור טסטא

הנאשם

ע"י ב"כ עוה"ד שמעון ביטון

גזר דין

העבירות והעבר של הנאשם

1. הנאשם (רווק בן 24) הורשע על סמך הודאתו בשתי עבירות של נהיגה בשכרות שנעברו בזמנים תכופים בזו אחר זו (ביום 22/11/13 ריכוז של 495 מ"ג וביום 6/12/13 ריכוז של 540 מ"ג), כאשר בעבירה האחרונה אף נהג בזמן פסילה מנהלית, שהושתה עליו בגין עבירת השכרות הראשונה.
2. בעברו של הנאשם עבירה קודמת של נהיגה בשכרות שנעברה ביום 27/3/13, אליה לא התייצב לדין ונדון בהעדרו ביום 19/12/13 לשנתיים פסילה וקנס ב2,500 ₪. בנוסף לנאשם עבירה פלילית אחת משנת 2006 של התפרצות ותקיפה.

במשך ההליך המשפטי

3. **הנאשם שהה במעצר 6 ימים** ושחרר למעצר בית עפ"י החלטת ביהמ"ש המחוזי בערר. מתסקיר המעצר שהוצא לו עולה כי מדובר בבחור צעיר בעל יכולת ורבאלית ואישית טובים, מאידך נוטה להפחית מחומרת העבירות המיוחסות לו, הוא בן זקונים שביעי במספר, הוריו סובלים מנכות ברמות שונות, אביו מוגדל הלוך קרב ממלחמת יום הכיפורים עוד נכתב כי בצעירותו נחשף הנאשם לסביבה חברתית שולית, כפי שעולה מרישום פלילי עוד מגיל 15, שרותו הצבאי לווח במספר עריקויות אך בסופו של דבר סיימו והחל עבודה ובלימודים במקביל. שירות המבחן העריך נכון למועד להוצאת חוות הדעת כי "**הסיכון להישנות התנהגות עוברת חוק הינה בינונית-גבוהה**". בקשתו של הסנגור לשלוח הנאשם לתסקיר נוסף בטרם ייגזר דינו נדחתה על ידי, אולם התקבל דיווח חיובי לגבי השתתפות פעילה בסדנא בפיקוח שירות המבחן.

הנאשם נשלח במקביל גם לממונה על עבודות השירות והמלצתו חיובית.

4. במהלך מעצר הבית לא דווח על הפרות. לנאשם הותר לצאת יום בשבוע אחה"צ להשתתף בטיפול שיקומי והחל מיום 25/3/14 התאפשר לו לבקר את הוריו במהלך כל יום השבת. אין ספק שניכרים סימנים חיוביים בהתנהגותו של הנאשם, אולם הדבר אך טבעי, עת חרב גזר הדין הצפוי ודרישת המאשימה למאסר בפועל מרחפים מעל ראשו. המבחן האמיתי צפוי לנאשם לאחר שיהא חופשי - האם יחזור לשתות ולנהוג? האם יכבד צווי בית משפט ולא ינהג בזמן פסילה? ימים יגידו.

עמוד 1

מתחם הענישה

5. **הענישה הראויה למי שעובר זו הפעם השניה והשלישית על עבירת נהיגה בשכרות בנוסף לנהיגה בזמן פסילה, היא מאסר בפועל ולא ניתן להסתפק במאסר על תנאי. סעיף 63 לפקודת התעבורה תשכ"א-1961** קובע **עונש מינימום של מאסר בן חודש ימים** למי שחוזר ומבצע עבירה של נהיגה בשכרות בשנתיים שחלפו קודם למועד הרשעתו הנוכחי.

6. מתחם הענישה בכל הנוגע לרכיב המאסר נע בין חודש ימים ועד 10 חודשים. בתוך מתחם הענישה, מספר חודשי המאסר שיושטו על הנאשם ואופן הריצוי - בדרך של עבודות שירות או מאחורי סורג ובריח - משתנה על פי נסיבות ביצוע העבירה ונסיבות הנאשם, לרבות עברו התעבורתי והפלילי וקיומם של תנאי מאסר ברי הפעלה.

להלן מספר דוגמאות:

• **ברע"פ 2238/09 מראד נ' מדינת ישראל** הושתו על מי שנהג בשכרות פעם שניה וללא רישיון נהיגה, **מאסר בפועל בן 60 ימים**. בית המשפט העליון מדגיש פעם נוספת כי **"יש צורך בנקיטת מדיניות ענישה מחמירה... לשם חיזוק ההרתעה בקרב הנהגים"**.

• **בעפ"ת(ים) 19072-11-12 מדינת ישראל נ' כוויס** (25/12/12), עבירת שכרות שניה כאשר השלישית נעברה עת הדין בעבירה השניה טרם הסתיים. בית המשפט המחוזי החמיר עם הנאשם והוסיף לרכיבי העונש (5 שנות פסילה, מאסר על תנאי של 6 ח' והתחייבות בת 10,000 ₪) גם חודשיים מאסר בעבודות שירות, כשהוא מציין ש"אילוהיהביתהמשפטקמאמטילעלהמשיבעונשמאסרבפועל, לאהייתמתערבבכך".

• **בפ"ל(ים) 3229-07-11 מדינת ישראל נ' קראעין** (21/1/13) נדון נאשם שנהג פעם שניה בשכרות ובפסילה ל-6 חודשי מאסר מתוכם חודשיים במאסר ו-4 חודשים בעבודות שירות וכן ל-4 שנות פסילה. גם שם שהה הנאשם במעצר 8 ימים. (ערעור על גזר הדין נדחה ונקבע כי מתחם הענישה והענישה היו ראויים (ראה **עפ"ת(ים) 624-03-13** מיום 23/4/13)

טיעוני הצדדים לעונש

7. ב"כ המאשימה דרשה להשית על הנאשם מאסר בפועל ופסילה ארוכה במצטבר לפסילה הקודמת, כאשר היא מדגישה ובצדק את תכיפות ביצוע העבירות והועבדה שזו הפעם השניה והשלישית שהוא נוהג בשכרות.

הסנגור ביקש להימנע ממאסר בפועל, תוך שהוא מדגיש את נסיבות חייו הקשות של הנאשם במסגרת משפחה מרובת ילדים וקשת יום. עוד הוא מדגיש כי הנאשם עובד כאחראי משמרת בבית קפה, לומד מחשבים במכללה ומשתתף בסדנא במסגרת שירות המבחן.

הנסיבות אינן מקלות

8. ריכוז האלכוהול שנמצא בנשיפתו של הנאשם בשתי העבירות היה גבוה מאוד וקרוב לפי שתיים מהמקסימום המותר. לא מצאתי כל נסיבה מקלה לגבי נסיבות נהיגתו והצורך הדחוף בה, הדבר היחיד שיש

לברך עליו הוא שבאף אחד מהמקרים לא היה הנאשם מעורב בתאונת דרכים, אולם יש לייחס זאת למזל ותו לא.

9. לגבי נסיבות חייו של הנאשם, כפי שמפורט בתסקיר, לא היה קל להתבגר בבית הוריו, יחד עם זאת, נטען שלנאשם כוחות לתפקוד חיובי, לכן זו שאלה של רצון ולקיחת אחריות. גם אם הנאשם מתחיל דרך חדשה, לא ניתן להתעלם מהעבר.

גזר הדין

10. לאחר ששקלתי טיעוני הצדדים, אני גוזרת על הנאשם מאסר בפועל, חלקו מאחורי סורג ובריח וחלקו ירוצה בעבודות שירות. היות שהנאשם החל בסדנת שיקום, בניגוד למקובל, הנאשם יחל בעבודות השירות ולאחריהן במאסר מאחורי סורג ובריח. מיותר לציין כי אם יפר תנאי עבודת השירות יומר גם עונש זה למאסר מאחורי סורג ובריח.

היות שהנאשם גם נהג בזמן פסילה ארוכה שהושתה עליו, יש צורך בהשתתף מאסר על תנאי לתקופה לא קצרה שמשמעותה ריצוי עונש המאסר כולו מאחורי סורג ובריח.

11. נוכח כל האמור לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

• **מאסר בן 5 חודשים, 3 חודשים בעבודות שירות**, כמפורט בחוות דעת הממונה על עבודות השירות **וחודשיים (בניכוי ימי מעצרו) - מאחורי סורג ובריח**. הפחתתי מתקופת המאסר ההולמת מקרה זה, בהתחשב בשהותו במעצר בית ארבעה חודשים.

לעבודות השירות יתייצב הנאשם ביום 27/4/14 עד השעה 10:00 יתייצב במפקדת מחוז מרכז לצרכי הצבתו. עבודות השירות יבוצעו במשטרת בית שמש.
ואילו למאסר בפועל יתייצב ביום 15/8/14 - לצורך כך יתייצב עד השעה 10:00 כשברשותו תעודת זהות, בימ"ר ניצן, א.ת. צפוני רמלה.

• **מאסר בן 8 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים**. התנאי הוא שלא ינהג בזמן פסילה, בשכרות או תחת השפעת סמים או אלכוהול.

• **פסילה בת 5 שנים**. הפסילה תחל מהיום, ללא קיזוז פסילה מנהלית, אך **בחופף** לכל פסילה אחרת, התלויה ועומדת נגדו (אין צורך בהפקדה). בחצי שנה האחרונה לתקופת הפסילה, אם הנאשם לא יורשע בעבירה נוספת מיום מתן גזר הדין ועד אז, יוכל לגשת לבחינות משרד הרישוי לצורך חידוש רישונו.

• **פסילה למשך 6 שנים וזאת על תנאי למשך 3 שנים מהיום**. התנאי הוא שלא ינהג בזמן פסילה, בשכרות או תחת השפעת סמים או אלכוהול.

• נוכח רכיבי העונש שהושתו על הנאשם והעדר יכולת להתפרנס מזה תקופה ארוכה, לא אשית עליו קנס, אולם **הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך 10,000 ש"ח** להימנע במשך 3 שנים מביצוע עבירה של נהיגה בשכרות או בזמן פסילה. לא יחתום היום, יאסר למשך 20 ימים בנוסף לימי מאסרו שקבעתי דלעיל.

זכות ערעור בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, 9 באפריל 2014, במעמד הנוכחים.